

Радица М. Миленковић

ПРОМЕНЕ

Да је облак киша,
а земља сунце...
Да је дан ноћ...
Да ветар говори,
шта би ти рекао?
Док време односи
сузе и снове
загрљене у вртлогу пролазности,
шта остаје?
Док светови нестају
и осмеси бледе,
и нека бела птица цвркуће тужну песму
на развалинама нове зоре,
док неко ново јутро куца на твој прозор,
ко отвара?

Јелена Ђорђевић, Медицински факултет